

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Παραλαμβάνοντος εν τῷ ἐν Ἀθήναις σταθμῷ τοῦ Σιδηροδρόμου τὴν 25 Ἀπριλίου 1871, ἀπανχομισθέντα, ἐν ἔτει 1821 Πατριάρχην ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ τὸν Ε΄. καὶ παραδιδόντος αὐτῷ τῷ βασιλεῖ

ΓΕΩΡΓΙΩ ΤΩ Α΄.

Θεϊστάτε Οἰκουμενικὲ Πατριάρχᾳ ΓΡΗΓΟΡΙΕ!

Ἐν ταῖς φοβεραῖς ἐκείναις παρχμοναῖς τῆς 23 Μαρτίου 1821 ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ μυστικισμοῦ τῆς πρωτοτύπου Ἀρχαίας συνελεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ πόλει Αἰγίου συνεκρότησαν οἱ συνεταιρισταὶ τῆς Πελοποννήσου πρὸς λύσιν τῶν τεθέντων κερκλιωδῶν ζητημάτων πρὸς τοῦ διευθύνοντος αὐτὴν μεγαλειόβουλου ἱεράρχου Π. Πατρῶν Γερμανοῦ, ἀπεφασίσθη τὸ ἀφετήριον ἐπίγραμμα τῆς ἀνεγέρσεως ἐνὸς μεγάλου ἔθνους ἐπὶ αἰῶνα τυραννουμένου, καὶ ἐσφραγίσθησαν ἡρώες, βίψαντες τὸν περὶ τῶν ὅλων κύβον ἐπὶ τῷ ἰδίῳ αὐτῶν αἵματι τροπαιοῦχοι ὑπὲρ τῆς ἀγίας πίστεως, τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος, μετακλύοντες τὴν ἀποχερωθεῖσαν χώραν εἰς λειμῶνας εὐθαλείς καὶ ἐμφυτεύσαντες μεταξὺ τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως τὸ ἀγλαόκροτον δένδρον, ἔθεσαν φύλλακας αὐτοῦ αἰωνίου ἀπάτας τὰς φυλάς τῆς γῆς.

Μετὰ τὴν θεόπνευστον καὶ μεγαλειόβουλον ἐκείνην ἰδέαν, ἣτις ὑπῆρξε τὸ ἀριστοῦργημα τῆς Μεγαλειότητος ἐπάνω εἰς ἐκείνον τὸν λόφον τῶν ἱστορικῶν Καλαβρύτων τῆς περιφανοῦς Ἀρχαίας, ἐπάνω ἐκεῖ εἰς τὸν ἱερὸν ἐκείνον λόφον, ὅπου ἴστανται ἡ ἀγία μονὴ τῆς Ἀχώρας, ἐκεῖ ἐπάνω, θεϊστάτε ἱερομάρτυς Πατριάρχᾳ Γρηγόριε, ὁ ἀείμνηστος Παλαιῶν Πατρῶν Μητροπολίτης, ὁ συμπολίτης σου, ὁ ποτὲ ἱεροδιάκονός σου, καὶ κατόπιν συνάδελφος καὶ συλλειτουργός σου, πρῶτος ἀνταπεκρίθη εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ γενναῖα αἰσθημὰτά σου. Ἰκέει, ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκείνῃ Μονῇ κατασκευάσας ἐθνικὴν στήλην ἀπὸ τὸ βάσο του καὶ τὴν φουστανέλλαν τοῦ Ζαΐμη, ἐχάραξεν ἐπ' αὐτῆς τὸν ἅγιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ κρατῶν μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρά του τὰ πρακτικὰ τῆς πρὸ μικροῦ συγκροτηθείσης μυστικῆς ἐν Αἰγίῳ συνελεύσεως, καὶ μὲ τὴν δεξιὰν τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ, ἀνεγγραμμένον ἔχουσα τὸ σύνθημα «Ἐλλάς ἀνάστηθι ἀνεξαρτησίαν ἢ θάνατον ἐμνύομεν ἐπὶ τῇ δόμοκάτι σου,» ὡς ἀπὸ πυρσοῦ τότε οὐρανοκρύφου, μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ περιβλέπτων Ἀρχαίων καὶ Ἀρχαίων κατελέκτηρσεν ἔκαστον τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν διὰ τοῦ Θεοῦ κηρύγματός του. «Δ ε υ τ ε λ α β ε τ ε φ ω ς ἐκ τῆς λαμπρόδος τῆς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀναρθείσης καὶ ἀναγγεῖλατε πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι ἡ φωνὴ μου, εἶναι φωνὴ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου Παντοκράτορος.»

Εἰς τὴν φωνὴν ταύτην τὴν ἱερὰν, τὸ πολεμιστήριον ἄσμα ἀντήχησεν ἀπὸ περάτων, ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τοῦ Αἴμου καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰγίου μέχρι τοῦ Δουναβίου. Ὁ εὐαγγελισμὸς οὗτος παρακολούθησας τὸ μυστηριώδες ἀπῆχημα τοῦ Ἀγγέλου εἰς τὴν ἀειπύρθενον Μαρμάρη, ὡς ἀληθῶς κατήρχετο ἀπὸ τῶν πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς ἀληθῶς ἦτον ὁ πολιτικός δεκάλογος τῆς πολιτικῆς χειραφετήσεως τοῦ δούλου Ἑλλήνος, ἀντιγραφεῖς εἰς τὴν πλάκα τῆς σημαίας τοῦ ἀγίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ διὰ τῶν χειρῶν τοῦ νέου Μωϋσέως Γερμανοῦ κατατεθεῖς εἰς τὴν ἱερὰν κιβωτὸν τῆς Ἀγίας μονῆς Ἀχώρας εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ νέου Ἰσραὴλ αὐτοῦ τοῦ Παλληνηίου γένους. Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ φωνὴ τῆς στήλης, ἣτις προηγήθη καὶ καθωδήγησε τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀετοὺς εἰς τὰς νίκας αὐτῆς, ἣτις ἀνέδειξε τοὺς νέους Μαραθωνομάχους καὶ τοὺς Λεωνίδα, τοὺς νέους Σαλαμινιάχους Θεμιστοκλεῖς.

Εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὴν φοβερὰν καὶ ἐνδοξον Θεϊστάτε Πατριάρχᾳ Γρηγόριε, εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συμπληρουσᾶν ἤδη πλήρη παντικονταετηρίδα, ἐθάφη ὁ κίλαμος ἀδίκου ἀποφάσεως πρὸς κριτῶν ἀνόμων κατὰ τῆς ἱερᾶς σου κορυφῆς, καὶ τὴν 10 Ἀπριλίου, μετὰ τὴν θεῖαν μυσταγωγίαν τοῦ ἀγίου Πάσχα, ἦν τελευταίαν ἐτέλεσας μετὰ τῶν συναδέλφων σου ἀγίων συνοδικῶν ἀρχιερέων, ἀπάντων καὶ τούτων κατόπιν ἀπαγχονισθέντων, ἠρπάχης ὑπὸ σπείρας ἀσεβῶν καὶ ἀνηρτήθης ὡς κακοῦργος εἰς τὸν βυζαντινὸν Γολγοθῆν, ὅπου ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας δικαίως ἀνηρτημένος, ἐβρίσθη κατόπιν εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Κερατίου Κόλπου, ὡς βδελυρόντι καὶ ἀποτρόπαιον συρόμενος ὑπὸ χειρῶν βεβήλων. Ἀλλ' ἡ θάλασσα ἐκείνη, θεϊστάτε Πατριάρχᾳ δεχθεῖσα μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὸ ἅγιον σκῆνός σου, καὶ τηρήσασα ἀθικτον, ἔφερε διὰ τῶν κυμάτων τοῦ βοσπόρου μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὴν ὁμόδοξον ἐπικράτειαν τῆς Ρωσσίας εἰς τοὺς μεγάλους Καίσαρας τῆς μεγάλης ἐκείνης χώρας, ἵνα διπφυλάξωσιν, ὡς ἱερὰν παρκαταθήκην, καὶ τοῦ ἔθνους ἐλευθερωθέντος, ἀποδώσωσιν, ἵνα μετακομισθῇ καὶ τεθῇ εἰς τὸν ἱερὸν πατριαρχικὸν θρόνον σου, ὃν ἔθαψες διὰ τοῦ ἰδίου αἵματός σου.

Εὐγνωμοσύνην αἰώνιον ἐκφράζω σήμερον πανδήμως εἰς τὸν μεγάλους Καίσαρας καὶ τὴν ὁμοδόξον Ρωσσίαν, διὰ τὴν μετὰ σε-

βασμοῦ φυλαχθεῖσαν ἱερὰν παρκαταθήκην, καὶ εὐμενῶς ἀποδοθεῖσαν ἤδη εἰς τὴν πρώτην αἴτησιν τοῦ Σεβαστοῦ Βασιλέως εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς πατρίδος γῆς.

Χαῖρε λοιπὸν, ἐνδοξε Οἰκουμενικὲ Πατριάρχᾳ Γρηγόριε, διότι εὐρίσκεσαι ἤδη εἰς τὴν πατρίδα γῆν, εἰς τὴν χώραν ταύτην, ὅπου πρῶτον ἐδίδαξες τὸν χριστιανισμὸν ὁ μακάριος ἀπόστολος, ὁ θεὸς Παῦλος· χαῖρε, διότι εὐρίσκεσαι εἰς τὴν γῆν τοῦ Κέρκροπος καὶ τοῦ Περικλέους, εἰς τὴν χώραν τῶν φώτων καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ, εἰς τὴν γῆν τῶν ἡρώων καὶ τῶν ἡμιθέων. Χαῖρε, μεγάλε ἀνὴρ καὶ πρόμαχε τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Χαῖρε, ἱερομάρτυρα Πατριάρχᾳ, διότι ἡ πρώτη ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων σου γίνεται ἐπὶ ἐλευθέρας χώρας, βασιλευομένης ὑπὸ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχριστοῦ βασιλέως τοῦ δημοφιλοῦς Γεωργίου καὶ τῆς εὐσεβεστάτης καὶ σεπτῆς βασιλίσσης Ὀλγας. Χαῖρε, διότι παρίστανται ἤδη περὶ τὸ ἱερὸν σκῆνός σου τὰ ἐναπολειφθέντα λείψανα τοῦ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγῶνος, ὃν πρῶτος ἔθαψες διὰ τοῦ ἰδίου αἵματός σου καταβεβλημένα ὑπὸ τοῦ γήρατος καὶ τῶν κκουχιῶν τῆς πνευματικῆς σήμερον πενηκονταετηρίδος αὐτοῦ. Χαῖρε, Οἰκουμενικὲ Πατριάρχᾳ Γρηγόριε Χαῖρε, διότι πρὸς τὸ μαρτυρικόν σου σκῆνός παρίσταται ἡ σεπτὴ καὶ σεμνὴ Ὀλγα καὶ ὁ νεαρός Κωνσταντῖνος, ἐφ' οὗς κατὰπεμφθὲν οὐρανῶθεν τὰς εὐλογίας σου.

Βασιλεῦ, ἀπὸ τῆς νέας ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἐγνώρισας ὁποῖον ἀνδρὸς τελοῦμεν τὴν πνευματικὴν μνήμην. Ἀποδέχθητι λοιπὸν εὐμενῶς καὶ τίμησον, γαληνότητε βασιλεῦ, τὸν ἱερομάρτυρα Πατριάρχην Γρηγόριον διότι οὕτω κατὰστέφεις ἀπαξίπαντας τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος στραχηθέντας, κακοτομηθέντας, ἀπαγχονισθέντας, ἀνακολοπισθέντας, κρουρογυθέντας, ἀρωτηριασθέντας, ἀνδρας τοῦ ἱεροῦ κλήρον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ πάντας τοὺς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντας. Ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης κλίπης κείται τὸ ἐνδοξον μεγαλεῖον τῆς ἱστορίας τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Εὐτυχεῖς, Βασιλεῦ, οἱ ἡγεμόνες, οἱ τιμῶντες καὶ ἀσπαζόμενοι τὰ κειμήλια τοιούτων ἡρώων. Εἰς τὰς βασιλικὰς σου χεῖρας, γαληνότητε βασιλεῦ, παραδιδόντες τὸ ἱερὸν κειμήλιον τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου, διαφύλαξον αὐτὸ εὐσεβῶς. Καὶ ὅταν ἡ θεῖα Μεγαλειότης ἄλλως ἀποφασίσῃ ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ ἐφετοῦ χρόνου, ὅταν διέλθῃς τὸν Ἑλλήσποντον, ὅταν ἀπεράσῃς τὴν θάλασσαν τοῦ Μαρμαρᾶ, ὅταν φθάσῃς ἀπέναντι τῆς Ἀντιγόνης, ὅταν εἰσέλθῃς εἰς τὰ γαληνιαῖα πελάγη τοῦ βοσπόρου, ὅταν δρασκελίσῃς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ Βυζαντίου, ἔσω κατὰ τὴν ἐνδοξον ἐκείνην ὁδοποιεῖν σου ἔσω συνοδοιπόρος σου ἐκ δεξιῶν ὁ Κωνσταντῖνος σου καὶ ἐξ εὐωνύμων τὸ ἅγιον αὐτὸ κειμήλιον καὶ τὸν μὲν Κωνσταντῖνον ἀνδρῶσιν εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Παλαιολόγων, τὸ δὲ ἱερὸν λείψανον κατάθεσον εἰς τὸν ἱερὸν κνὸν τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, ὃν ἔθαψες διὰ τοῦ ἰδίου αἵματός σου ὁ Πατριάρχης τοῦ Γρηγορίου.

Τρισμακροῖα ψυχὴ τοῦ ἱερομάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου, τοὺς πόθους σου θεωροῦσα ὡς ἀρχὴν ἐκπληρώσεως, εὐλόγησον ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς τὸν σεβαστὸν Βασιλέα, τὴν Βασίλισσαν καὶ τοὺς Βασιλόπαιδας. Εὐλόγησον τὴν πατρίδα καὶ πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν ἱερὰν ταύτην πνευματικὴν. Εὐλόγησον ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ πάντας τοὺς χριστιανοὺς, ὅσοι εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν θαλάσσω ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ἱερῶν λειψάνων διὰ δακρύων εὐλαβῶς ἐχρηρέτησαν αὐτὰ, ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς χώρας μέχρι τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, καὶ μεσίτευσον πρὸς τὸ ἴψισον ἵνα συντάμῃ τὸν χρόνον τῆς τελείας ἐκπληρώσεως τῶν πόθων σου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἐν τέλει κλίνω γόνυ μετὰ σεβασμοῦ, ἵνα ἀσπαθῶ τὴν ἱερὰν κόνιν σου, σὲ καθικετεῖω, ἀγιωτάτη τοῦ Πατριάρχου σια, νὰ προσφέρῃς εἰς τὸν τρισέβαστον συνάδελφόν σου Γερμανὸν τὸ βιβλίον σέβας μου καὶ τοὺς ἀσπασμούς μου.

Εἰπέ αὐτῷ ὅτι ἀπὸ τῶν χειρῶν μου καὶ τῆς μνήμης μου οὐδέποτε ἀπεμακρύνθησιν τὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφθέγματατά του. Συγγνώμη δὲ ἔστω μοι, ἐὰν δὲν ἐξεπλήρωσα ἐντελῶς ἀπάσας τὰς παραγγελίας του, ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς μου.

